

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

7 päivänä helmikuuta 2001 *

Asiassa T-186/98,

Compañía Internacional de Pesca y Derivados, SA (Inpesca), kotipaikka Bermeo (Espanja), edustajanaan asianajajat M. I. Angulo Fuertes ja M. B. Angulo Fuertes, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään L. V. Saggio ja J. Guerra Fernández, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii, että komission 16.9.1998 päivättyyn kirjeeseen sisältyväksi väitetty päätös kumotaan ja että komissio veloitetaan maksamaan korvausta vahingosta, jonka kantaja väittää itselleen aiheutuneen,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit
A. Potocki ja A. W. H. Meij,

kirjaaja: kirjaaja: H. Jung,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 13.9.2000 pidetyssä suullisessa
käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat säännökset

- 1 Yhteisön tukitoimenpiteistä kalastuksen ja vesiviljelyn rakenteiden parantamiseksi ja mukauttamiseksi 18 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4028/86 (EYVL L 376, s. 7) 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että komissio voi myöntää yhteisön taloudellista tukea uusien kalastusalusten ostamista tai rakentamista koskeviin aineellisiin investointihankkeisiin.

- 2 Asetuksen N:o 4028/86 34 artiklan 1 kohdan mukaan yhteisön taloudellista tukea koskevat hakemukset jätetään komissiolle asianomaisen jäsenvaltion välityksellä.

- 3 Asetuksen N:o 4028/86 37 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Sellaiset taloudellista tukea koskevat hakemukset, joihin ei käytettävissä olevien varojen riittämättömyyden vuoksi ole voitu myöntää tukea, siirretään yhden ainoan kerran seuraavalle varainhoitovuodelle.” *

- 4 Kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä 21 päivänä kesäkuuta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1263/1999 (EYVL L 161, s. 54) 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Ennen 1 päivää tammikuuta 1994 jätettyihin tukihakemuksiin sovelletaan edelleen neuvoston asetuksia (ETY) N:o 4028/86 ja (ETY) N:o 4042/89.

2. Komissio vapauttaa ilman eri toimenpiteitä viimeistään kuuden vuoden ja yhdeksän kuukauden kuluttua tuen myöntämispäivästä 1 päivän tammikuuta 1989 ja 31 päivän joulukuuta 1993 välisenä aikana asetuksen (ETY) N:o 4028/86 nojalla komission hankkeille myöntämän tuen osana sidotut määrät, joista ei viimeistään kuuden vuoden ja kolmen kuukauden kuluttua tuen myöntämispäivästä ole esitetty komissiolle pyyntöä lopullisesta maksusta, ja aiheettomasti maksetut määrät on maksettava takaisin lukuun ottamatta hankkeita, jotka on keskeytetty oikeudellisin perustein.”

- 5 Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan 21 päivänä joulukuuta 1977 annetun varainhoitoasetuksen (EYVL L 356, s. 1; jäljempänä ’va-

* — Suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

rainhoitoasetus') 7 artiklan 7 alakohdassa, sellaisena kuin se on varainhoitoasetuksen muuttamisesta 13.3.1990 annetussa neuvoston asetuksessa (Euratom, EHTY, ETY) N:o 610/90 (EYVL L 70, s. 1), todetaan seuraavaa:

"Yhteisön tukea saavien edunsaajien palauttamista ennakoista saadut tulot otetaan järjestelytileille.

Komissio tarkastelee jokaisen varainhoitovuoden alussa tällaisten tulojen suuruutta ja arvioi onko tarpeen perusteella välttämätöntä käyttää määrärahoja uudelleen budjettikohdasta, josta alkuperäinen meno suoritettiin.

Komissio tekee päätöksensä ennen kunkin varainhoitovuoden helmikuun 15 päivää ja antaa budjettivallan käyttäjälle tiedon tekemästään päätöksestä viimeistään maaliskuun 15 päivänä.

Tulot, joita ei käytetä uudelleen, otetaan talousarvioon sen varainhoitovuoden sekalaisina tuloina, jonka kuluessa ne on merkitty tilinpäätökseen."

Riidan perustana olevat tosiseikat

- 6 Kantaja teki komissiolle Espanjan hallituksen välityksellä 20.6.1989 taloudellista tukea koskevan hakemuksen Txori-Berri-nimisen tonnikalan pyynti- ja pakastusalueen rakentamiseksi. Haetun tuen määrä eli 216 886 200 Espanjan pesetaa (ESP) oli kymmenen prosenttia tämän alueen rakentamiskustannuksista.

- 7 Komissio ilmoitti kantajalle 18.12.1990 päivätyllä kirjeellä, että sen hankkeelle ei ole voitu myöntää yhteisön taloudellista tukea, koska vuoden 1990 hankkeiden rahoittamiseen varattuja käytettävissä olevia talousarviomäärärahoja ei ollut riittävästi.
- 8 Kantajan hakemus siirrettiin näin ollen asetuksen N:o 4028/86 37 artiklan 1 kohdan mukaisesti varainhoitovuodelle 1991.
- 9 Komissio ilmoitti 8.11.1991 päivätyllä kirjeellä kantajalle, ettei sen hankkeelle ole voitu myöntää haettua tukea, koska vuoden 1991 hankkeiden rahoittamiseen varattuja käytettävissä olevia talousarviomäärärahoja ei ollut riittävästi.
- 10 Kantaja nosti kanteen, joka saapui yhteisöjen tuomioistuimeen 30.7.1992 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaadittiin kumoamaan komission 18.12.1990 ja 8.11.1991 tekemät päätökset, joissa kantajalta evättiin sen uuden kalastus-alueksen rakentamista koskevaan hankkeeseensa hakema yhteisön taloudellinen tuki.
- 11 Yhteisöjen tuomioistuin siirsi asian 27.9.1993 antamallaan määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta tehdyn päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom muuttamisesta 8 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyn neuvoston päätöksen 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21) 4 artiklan mukaisesti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaaja antoi asialle numeron T-453/93.
- 12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja yhdisti asian 29.3.1994 antamallaan määräyksellä samankaltaiseen, Pesquería Vasco-Montañesa SA:n (Pevasa) vireille saattamaan asiaan, joka oli rekisteröity numerolla T-452/93.

- 13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto) ratkaisi nämä kaksi asiaa yhdistetyissä asioissa T-452/93 ja T-453/93, Pevasa ja Inpesca vastaan komissio, 28.4.1994 antamallaan määräyksellä (Kok. 1994, s. II-229).

- 14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi ensinnäkin, että kantajalle ja Pevasalle osoitetut 8.11.1991 päivätyt kirjeet olivat sellaisia oikeustoimia, joilla oli näihin kohdistuvia lopullisia oikeusvaikutuksia. Komissio oli näet ottanut näillä täsmällisesti ja selvästi laadituilla kirjeillä lopullisesti kantaa kantajien hakemuksiin, koska asetuksen N:o 4028/86 37 artiklan 1 kohdan mukaan hakemus, jolle ei käytettävissä olevien varojen riittämättömyyden vuoksi ole voitu myöntää yhteisön tukea, voidaan siirtää ainoastaan kerran.

- 15 Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että 30.7.1992 rekisteröidyt kanteet oli nostettu asiaan sovellettavan määräajan jo päätyttyä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti näin ollen, että nämä kanteet on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin niillä vaadittiin 8.11.1991 tehtyjen päätösten kumoamista.

- 16 Kantaja ja Pevasa toimittivat yhteisöjen tuomioistuimeen 8.7.1994 valituksen, jolla ne hakivat muutosta edellä mainitussa asiassa Pevasa ja Inpesca vastaan komissio annettuun määräykseen.

- 17 Yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi nämä valitukset selvästi perusteettomina yhdistetyissä asioissa C-199/94 P ja C-200/94 P, Pevasa ja Inpesca vastaan komissio, 26.10.1995 antamallaan määräyksellä (Kok. 1995, s. I-3709).

- 18 Kantaja vaati yhteisöjen tuomioistuimeen 12.2.1996 jättämällään hakemuksella Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 41 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa *Pevasa ja Inpesca* vastaan komissio 26.10.1995 antaman määräyksen ottamista uudelleen käsiteltäväksi.
- 19 Yhteisöjen tuomioistuin jätti työjärjestyksensä 100 artiklan 1 kohdan mukaisesti tämän hakemuksen tutkimatta yhdistetyissä asioissa C-199/94 P ja C-200/94 P REV, *Inpesca* vastaan komissio, 5.3.1998 antamallaan tuomiolla (Kok. 1998, s. I-831).
- 20 Tällä välin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli hylännyt yhdistetyissä asioissa T-551/93, T-231/94—T-234/94, *Industrias Pesqueras Campos* ym. vastaan komissio, 24.4.1996 antamallaan tuomiolla (Kok. 1996, s. II-247) kanteet, jotka neljä kalastusalalla toimivaa yritystä olivat näissä asioissa nostaneet neljää 24.3.1994 päivätyä päätöstä vastaan, joissa komissio oli asetuksen N:o 4028/86 mukaisesti päättänyt poistaa näille yrityksille myönnetyt yhteisön taloudelliset tuet ja velvoittanut kolmen näistä yrityksistä maksamaan sille takaisin kyseisen tuen määrän.
- 21 Kantaja viittasi 11.5.1998 päivätyssä kirjeessä, jonka komissio sai 15.5.1998, juuri näihin seikkoihin ja totesi, että komissiolle oli maksettu nyt takaisin yhteensä 270 328 740 ESP. Koska tämä määrä oli suurempi kuin sen taloudellisen tuen määrä, jota kantaja oli hakenut 20.6.1989, komissio ei voinut enää väittää, että kantajan hankkeen rahoittamiseen ei ollut riittävästi käytettävissä olevia talousarviomäärärahoja. Koska olosuhteet olivat muuttuneet, kantaja pyysi komissiota hyväksymään mahdollisimman pian sen tekemän taloudellista tukea koskevan uudistetun hakemuksen.
- 22 Kantaja vetosi 20.7.1998 päivätyssä kirjeessä, jonka komissio sai 28.7.1998, eräisiin uusiin seikkoihin, joiden perusteella se katsoi, että sen 20.6.1989 tekemää taloudellista tukea koskevaa hakemusta oli pidettävä perusteltuna ja laillisena. Kantaja kiinnitti ensinnäkin komission huomiota *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 9.6.1998 julkaistuun ehdotukseen neuvoston asetukseksi (EY)

kalastusalan rakenteellisista toimenpiteistä (EYVL C 176, s. 44; jäljempänä asetusehdotus), ja erityisesti sen 6 artiklaan. Kantaja viittasi toiseksi tätä asiaa koskeviin uusiin tuomioihin ja erityisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-218/95, Le Canne vastaan komissio, 7.11.1997 antamaan tuomioon (Kok. 1997, s. II-2055), joista ilmenee, että kieltäytyminen myöntämästä taloudellista tukea käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen väitetyn riittämättömyyden vuoksi ei voi tarkoittaa sitä, että kyseinen tuki on evätty lopullisesti ja peruuttamattomasti. Kantaja korosti kolmanneksi, että sen hankkeen rahoittamiseen oli käytettävissä olevia talousarviomäärärahoja. Kantaja viittasi tältä osin 11.5.1998 päivätyyn kirjeeseensä ja totesi, että asetusehdotuksen 6 artiklan mukaisesti komissiolla on mahdollisuus vapauttaa ilman eri toimenpiteitä sellaisiin taloudellisiin tukiin liittyvät määrät, joita ei ole maksettu tai jotka on maksettu aiheuttomasti sellaisten kantajan hankkeen kaltaisten hankkeiden rahoittamiseksi, jotka on ”keskeytetty ja siirretty oikeudellisilla perusteilla”.

- 23 Komissio vastasi kantajalle 16.9.1998 päivätyllä kirjeellä (jäljempänä riidanalainen kirje), jossa todetaan seuraavaa:

”Minulla on ilo ilmoittaa, että olemme vastaanottaneet Teidän edellä mainitun [20.7.1998 päivätyin] kirjeenne, jossa pyysitte komissiota tarkastelemaan asiaanne uudelleen ja myöntämään näin ollen mahdollisesti tuen, johon Teillä mielestänne on oikeus sen perusteella, että komission 24.3.1994 tekemät päätökset K(94) 670/1, K(94) 670/2, K(94) 670/3 ja K(94) 670/5 on kumottu [ymmärrettävä: vahvistettu] ja myönnettyt tuet on tämän vuoksi maksettu takaisin, mikä mielestänne merkitsee sitä, että komissiolla on käytettävissään riittävästi varoja kyseessä olevan hankkeen tukemiseksi.

Minun on todettava, että asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaan selaista hakemusta, jolle ei varojen puuttumisen vuoksi ole myönnetty yhteisön rahoitusta, ei voida ottaa uudelleen tarkasteltavaksi. Asetuksen [N:o 4028/86] 37 artiklassa näet säädetään, että hankkeet, joita ei varojen puuttumisen vuoksi ole voitu rahoittaa, voidaan siirtää seuraavalle varainhoitovuodelle ainoastaan yhden kerran siten, että niitä tarkastellaan uudelleen samanaikaisesti jäsenvaltioiden esittämien uusien hankkeiden kanssa. Mikäli hanketta ei hyväksytä tämän toisen varainhoitovuoden lopussa, se on katsottava lopullisesti hylätyksi.

Lisäksi Espanjan kalastuslaivaston monivuotisen ohjausohjelman mukaan tiettyjen alojen kalastuskapasiteetti on vähentynyt. Näin ollen vaikka tämä vähentyminen [el aporte de bajas] olisi merkittävä, se ei ole kuitenkaan riittävä syy sille, että ensisijaisesti Teidän hankettanne olisi rahoitettava, kun otetaan huomioon yhteisön rajalliset taloudelliset varat. Kalastuksesta vastuussa olevat Espanjan viranomaiset voinevat vahvistaa Teille kaikki tässä vastauksessa olevat seikat ja erityisesti kaiken sen, mikä koskee Espanjan kalastuslaivaston vaihtuvia monivuotisia ohjausohjelmia.

Lopuksi on todettava, että yhteisön tuki muodostaa vain osan haetusta kokonaisuudesta. Kalastuksen osalta toimivaltaiset Espanjan viranomaiset voinevat näin ollen antaa Teille tarkempia tietoja sellaisista tuista, joita Te olisitte voineet mahdollisesti hakea, ja siitä, miten kansalliset ja yhteisön viranomaiset käsittelevät asiaanne.”

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

24 Kantaja on nostanut nyt käsiteltävänä olevan kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 25.11.1998 jättämällä kannekirjelmällä.

25 Kantaja vaatii kanteessaan, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa tutkittavaksi tämän kumoamiskanteen, joka on nostettu komission 16.9.1998 tekemästä päätöksestä, jossa kieltäydyttiin myöntämästä yhteisön taloudellista tukea, jota hän oli hakenut tonnikalan pyynti- ja pakastusaluksen rakentamishankkeeseen asetuksen N:o 4028/86 mukaisesti ja asetusehdotuksen 6 artiklan 1 kohdan nojalla

- kumoaa edellä mainitun komission päätöksen

- toteaa, että kantajalla on oikeus saada riidanalaisen päätöksen tekemisestä kantajalle aiheutuneen vahingon korvauksena siltä evätty yhteisön taloudellinen tuki eli 215 886 2000 ESP viivästyskorkoineen, jotka lasketaan 12.3.1992 lukien kyseisen tuen maksamispäivään saakka

- hyväksyy kantajan esittämän näytön tosiseikkojen toteen näyttämiseksi

- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 26 Komissio toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 15.2.1999 erillisen kirjelmän, jossa se esitti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen prosessinedellytysten puuttumista koskevan väitteen.
- 27 Kantaja esitti 30.3.1999 työjärjestyksen 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti tätä oikeudenkäyntiväitettä koskevat huomautuksensa.
- 28 Kantaja esitti edellä mainittua oikeudenkäyntiväitettä koskevia ”lisähuomautuksia” 12.7.1999 päivätyllä kirjelmällä, joka on saapunut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 21.7.1999.

29 Komissio väitti 6.10.1999 päivätyssä kirjeessään, joka on saapunut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen samana päivänä, ettei näitä ”lisähuomautuksia” voida ottaa tutkittavaksi.

30 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa oikeudenkäyntiväitettä koskevan suullisen käsittelyn. Se päätti kuitenkin esittää komissiolle kaksi kirjallista kysymystä, joihin komissio vastasi 13.9.2000 järjestetyssä istunnossa. Tässä samassa istunnossa kuultiin myös asianosaisten suulliset lausumat ja niiden vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin.

31 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta perustellulla määräyksellä

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

32 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää komission oikeudenkäyntiväitteen

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kantajan esittämien ”lisähuomautusten” tutkittavaksi ottaminen

- 33 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa, että sen työjärjestyksessä ei säädetä sellaisista oikeudenkäynnin asianosaisten esittämistä tutkittavaksi ottamista koskevista ”lisähuomautuksista”, joita kantaja on esittänyt esillä olevassa asiassa.
- 34 Kantajan 21.7.1999 esittämät ”lisähuomautukset” on näin ollen jätettävä tutkimatta.
- 35 Kantajaa on joka tapauksessa kuultu suullisessa käsittelyssä niistä väitteistä, jotka se olisi halunnut esittää edellä mainittuina ”lisähuomautuksina”.

Kumoamisvaatimusten tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 36 Komissio huomauttaa, että riidanalaisessa kirjeessä palautetaan vain mieliin se, missä vaiheessa asian käsittely on. Kyse on pelkästään vahvistavasta kirjeestä,

jolla ei ole mitään oikeudellisia vaikutuksia ja jota ei näin ollen voida pitää kannekelpoisena toimena (yhdistetyt asiat 41/59 ja 50/59, Hamborner Bergau ja Friedrich Thyssen Bergau v. korkea viranomainen, tuomio 16.12.1960, Kok. 1960, s. 989, 1013 ja 1014 ja yhdistetyt asiat 8/66, 9/66, 10/99 ja 11/66, Cimenteries CBR ym. v. komissio, tuomio 15.3.1967, Kok. 1967, s. 93, 117; Kok. Ep. I, s. 313).

- 37 Vastaja korostaa, että kantaja on vaatinut ainoastaan sen 20.6.1989 tekemän taloudellista tukea koskevan hakemuksen uudelleentarkastelemista. Se huomauttaa, että tämä hakemus hylättiin 18.12.1990 ja 8.11.1991 tehdyillä päätöksillä, joita ei voida enää riitauttaa, koska kantaja ei ole nostanut kannetta säädettyssä määräajassa. Edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Pevasa ja Inpesca vastaan komissio 28.4.1994 ja 26.10.1994 annetuissa määräyksissä sekä edellä mainitussa asiassa Inpesca vastaan komissio annetussa tuomiossa on vastaajan mukaan vahvistettu, että nämä päätökset ovat lainvoimaisia eikä niistä voida enää keskustella. Näin ollen tämän kanteen tutkittavaksi ottaminen merkitsisi oikeusvarmuuden vakavaa vaarantamista.
- 38 Kantaja vastaa ensimmäiseksi, että riidanalainen kirje on vastaava kuin 18.12.1990 ja 8.11.1991 päivätyt kirjeet, jotka olivat kanteen kohteena edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Pevasa ja Inpesca vastaan komissio, joissa annettiin määräys 28.4.1994. Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi näissä asioissa, että edellä mainitut kirjeet olivat kannekelpoisia päätöksiä, myös riidanalaisen kirjeen osalta olisi tehtävä sama päätelmä.
- 39 Kantaja katsoo toiseksi, että riidanalainen kirje on kannekelpoisen päätös, koska sitä on pidettävä vastauksena uuteen hakemukseen, toisin sanoen siihen hakemukseen, joka sisältyi kantajan 11.5.1998 ja 20.7.1998 päivättyihin kirjeisiin ja joka perustuu uusien seikkojen olemassaoloon. Kantaja viittaa tältä osin näissä kahdessa kirjeessä mainittuihin seikkoihin ja erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-48/96 P, Windpark Groothusen vastaan komissio, 14.5.1998 antamaan tuomioon (Kok. 1998, s. I-2873). Kantajan mukaan tässä tuomiossa vahvistetaan se, että komissio on varannut itselleen mahdollisuuden myöntää taloudellista tukea sellaisiin hankkeisiin, jotka on jo kerran lopullisesti hylätty.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 40 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että kun se, jolle päätös on osoitettu, ei ole nostanut kannetta EY:n perustamissopimuksen 173 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla) määrätyssä määräajassa, kyseinen päätös tulee sen osalta lopulliseksi (asia C-310/97 P, komissio v. AssiDomän Kraft Products ym., tuomio 14.9.1999, Kok. 1999, s. I-5363, 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Lisäksi kanteen nostamisen määräajat, jotka kuuluvat oikeusjärjestyksen perusteisiin (ordre public), eivät ole sen enempää tuomioistuimen kuin asianosaistenkaan määräysvallassa (asia T-68/96, Polyvios v. komissio, määräys 3.2.1998, Kok. 1998, s. II-153, 43 kohta).
- 41 Esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Pevasa ja Inpesca vastaan komissio 28.4.1994 antamassaan määräyksessä (määräyksen 28—37 kohta), että 8.11.1991 päivätty kirje sisälsi komission lopullisen päätöksen sen taloudellista tukea koskevan hakemuksen osalta, jonka kantaja oli tehnyt 20.6.1989. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tämän jälkeen, että kantajan 30.7.1992 rekisteröity kanne oli nostettu säädetyn määräajan päätyttyä. Se jätti näin ollen tutkimatta tämän kanteen, jota se piti 8.11.1991 tehtyä päätöstä vastaan nostettuna kanteena.
- 42 Edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Pevasa ja Inpesca vastaan komissio 26.10.1995 antamassaan määräyksessä yhteisöjen tuomioistuin vahvisti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suorittaman arvioinnin ja hylkäsi kantajan valituksen selvästi perusteettomana.
- 43 Näin ollen 8.11.1991 tehty päätös on tullut kantajan suhteen lopulliseksi.

- 44 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kumoamiskanne, joka kohdistuu sellaiseen toimeen, jolla ainoastaan vahvistetaan aiemmin tehty päätös, josta on tullut lopullinen, on jätettävä tutkimatta. Toimi on pelkkä aiemman päätöksen vahvistava päätös, jos se ei sisällä aiempaan päätökseen verrattuna mitään uutta ja jos sen, jolle aiempi päätös on osoitettu, tilannetta ei ole tutkittu uudelleen ennen myöhemmän päätöksen tekemistä (ks. vastaavasti asia 54/77, *Herpels v. komissio*, tuomio 9.3.1978, Kok. 1978, s. 585, 14 kohta ja asia T-82/92, *Cortes Jimenez ym. v. komissio*, tuomio 3.3.1994, Kok. H. 1994, s. I-A-69 ja II-237, 14 kohta).
- 45 Sitä, onko toimi luonteeltaan vahvistava, ei kuitenkaan voida arvioida pelkästään vertaamalla sen sisältöä sen aiemman päätöksen sisältöön, jonka se vahvistaa. Riidanalaisen toimen luonnetta on näet syytä arvioida myös sen vaatimuksen luonteen pohjalta, johon se on annettu vastauksena (yhdistetyt asiat C-15/91 ja C-108/91, *Buckl ym. v. komissio*, tuomio 24.11.1992, Kok. 1992, s. I-6061, 22 kohta ja asia T-330/94, *Salt Union v. komissio*, tuomio 22.10.1996, Kok. 1996, s. II-1475, 32 kohta).
- 46 Etenkin jos toimi on katsottava vastaukseksi sellaiseen vaatimukseen, jossa vedotaan uusiin ja olennaisiin seikkoihin ja jolla viranomaisia pyydetään tarkastelemaan uudelleen aiempaa päätöstä, tätä toimea ei voida pitää pelkästään vahvistavana siltä osin kuin siinä annetaan ratkaisu näiden seikkojen osalta ja siihen sisältyy aiempaan päätökseen verrattuna jotain uutta.
- 47 Tältä osin on syytä korostaa, kuten komissiokin on suullisessa käsittelyssä myöntänyt, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan uudet ja olennaiset seikat voivat olla perusteena sellaisen vaatimuksen esittämiselle, joka koskee lopulliseksi tulleen aiemman päätöksen uudelleentarkastelua (ks. mm. yhdistetyt asiat 42/59 ja 49/59, *Snupat v. korkea viranomainen*, tuomio 22.3.1961, Kok. 1961, s. 101, 146; asia 127/84, *Esly v. komissio*, tuomio 15.5.1985, Kok. 1985, s. 1437, 10 kohta; asia T-58/89, *Williams v. tilintarkastus-tuomioistuin*, tuomio 7.2.1991, Kok. 1991, s. II-77, 24 kohta ja asia T-16/97, *Chauvin v. komissio*, määräys 11.7.1997, Kok. H. 1997, s. I-A-237 ja II-681, 37 kohta).

- 48 Jos vaatimus, joka koskee lopulliseksi tulleen päätöksen uudelleentarkastelua, perustuu uusiin ja olennaisiin seikkoihin, kyseessä olevalla toimielimellä on velvollisuus tarkastella päätöstä uudelleen. Tämän uudelleentarkastelun perusteella toimielimen olisi tehtävä uusi päätös, jonka pätevyys voidaan tarvittaessa riitauttaa yhteisön tuomioistuimessa. Sitä vastoin jos uudelleen tarkastelemista koskeva vaatimus ei perustu uusiin ja olennaisiin seikkoihin, toimielin ei ole velvollinen hyväksymään tätä vaatimusta.
- 49 Sellaista päätöstä vastaan nostettu kanne, jolla kieltäydytään tarkastelemasta uudestaan lopulliseksi tullutta päätöstä, on otettava tutkittavaksi, jos vaatimus todella perustui uusiin ja olennaisiin seikkoihin. Jos vaatimus ei sitä vastoin perustunut tällaisiin seikkoihin, sellaista päätöstä vastaan nostettu kanne, jolla kieltäydytään vaaditusta uudelleentarkastelusta, on jätettävä tutkimatta (vastaavasti asia 153/85, Trenti v. talous- ja sosiaalikomitea, tuomio 10.7.1986, Kok. 1986, s. 2427, 11—16 kohta ja asia T-165/97, Gómez de la Cruz Talegón v. komissio, määräys 9.2.2000, Kok. H. 2000, s. I-A-19 ja s. II-79, 46 kohta ja sitä seuraavat kohdat).
- 50 Sen kysymyksen osalta, mitkä ovat ne kriteerit, joiden nojalla jotain seikkaa voidaan pitää ”uutena ja olennaisena”, oikeuskäytännöstä ilmenee, että jotta seikka voidaan pitää ”uutena”, on tarpeen, ettei kantaja eikä viranomaisen tiennyt tai voinutkaan tietää kyseisestä seikasta aikaisempaa päätöstä tehdessään (vastaavasti asia T-141/97, Yasse v. Euroopan investointipankki, tuomio 28.9.1999, Kok. H. 1999, s. I-A-177 ja II-929, 126—128 kohta). Tämä edellytys täyttyy erityisesti silloin, kun kyseessä oleva seikka on ilmennyt vasta aikaisemman päätöksen tekemisen jälkeen (ks. edellä mainittu asia Esly v. komissio).
- 51 Jotta seikka voitaisiin pitää ”olennaisena”, on tarpeen, että kyseinen seikka on omiaan muuttamaan olennaisesti sitä kantajan tilannetta, joka oli perustana sille alkuperäiselle vaatimukselle, jonka perusteella lopulliseksi tullut aikaisempi

päätös tehtiin (vastaavasti asia 232/85, Becker v. komissio, tuomio 13.11.1986, Kok. 1986, s. 3401, 11 kohta).

- 52 Esillä olevassa asiassa kantaja on vedonnut 20.7.1998 päivätyssä kirjeessään uusiin ja olennaisiin seikkoihin ja vaatinut komissiota tarkastelemaan uudelleen 8.11.1991 tekemäänsä päätöstä. Vastauksessaan, joka sisältyy riidanalaiseen kirjeeseen, komissio on katsonut kyseisen kantajan kirjeen tällaista uudelleentarkastelua koskevaksi vaatimukseksi. Ottamatta kantaa niihin seikkoihin, joihin kantaja kirjeessään vetosi, komissio kuitenkin hylkäsi kantajan vaatimuksen sillä perusteella, että asetuksen N:o 4028/86 37 artiklan 1 kohdan mukaan asiaa voidaan ”tarkastella uudelleen” ainoastaan kerran.
- 53 Komission vastausta on tulkittava siten, että komissio katsoo, että niitä seikkoja, joihin kantaja on vedonnut, ei voida ottaa huomioon komission 8.11.1991 tekemän päätöksen tarkastelemiseksi uudelleen, koska asetuksen N:o 4028/86 37 artiklan 1 kohdan mukaan tässä säännöksessä tarkoitettu ”uudelleentarkastelu” voidaan suorittaa ainoastaan kerran ja koska esillä olevassa asiassa komissio suoritti tämän uudelleentarkastelun ennen 8.11.1991 tekemäänsä päätöstä.
- 54 Tältä osin on täsmennettävä, että toisaalta asetuksen N:o 4028/86 37 artiklan 1 kohdan mukainen ”uudelleentarkastelu” ja toisaalta sen lopulliseksi tulleen päätöksen uudelleentarkastelu silloin, kun asiassa vedotaan uusiin ja olennaisiin seikkoihin, on syytä erottaa selkeästi toisistaan. Asiaa ”tarkastellaan uudelleen” edellä mainitun asetuksen säännöksen mukaisesti silloin, kun taloudellista tukea koskeva hakemus siirretään seuraavaan varainhoitovuoteen siksi, että ensimmäisenä arviointivuotena ei ole enää käytettävissä olevia varoja. Kyse ei ole lopulliseksi tulleen päätöksen uudelleentarkastelusta vaan siitä, että toimielin arvioi uudestaan kyseessä olevaa, taloudellista tukea koskevaa hakemusta uuden varainhoitovuoden osalta. Uusiin ja olennaisiin seikkoihin perustuva uudelleentarkastelu kuuluu sitä vastoin hallinto-oikeuden yleisiin oikeusperiaatteisiin sellaisina kuin niitä on täsmennetty yhteisöjen tuomioistuimen ja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännössä, ja sillä tarkoitetaan sen kaltaista lopulliseksi tulleen aiemman päätöksen uudelleentarkastelua, jota kantaja on vaatinut esillä olevassa asiassa komission 8.11.1999 tekemän päätöksen osalta.

- 55 Koska kyse on kahdesta erityyppisestä ”uudelleentarkastelusta”, joilla on erilaiset oikeusperustat ja tavoitteet, komissio ei voinut nojautua asetuksen N:o 4028/86 37 artiklan 1 kohtaan kieltäytyessään hyväksymästä vaatimusta, joka koski 8.11.1991 tehdyn päätöksen uudelleentarkastelua ja joka perustui väitettyihin uusiin ja olennaisiin seikkoihin.
- 56 Kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten arvioimiseksi on näin ollen syytä tarkastella sitä, voidaanko kantajan 20.7.1998 päivätyssä kirjeessään mainitsemia seikkoja pitää edellä mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettuina uusina ja olennaisina seikkoina.
- 57 Tältä osin on huomautettava, että 20.7.1998 päivätyssä kirjeessään, jossa viitataan 11.5.1998 päivättyyn kirjeeseen, kantaja vetoaa kolmeen edellä 22 kohdassa esitettyyn seikkaan, joita sen mukaan on pidettävä uusina ja olennaisina seikkoina. Näitä seikkoja ovat ensinnäkin se, että asetusehdotus julkaistiin, toiseksi se, että tässä asiassa annettiin ”uusiu tuomioita”, erityisesti edellä mainitussa asiassa Le Canne vastaan komissio annettu tuomio, ja kolmanneksi se, että kantajan hankkeen rahoittamiseksi oli olemassa käytettävissä olevia talousarviomäärärahoja.
- 58 Näistä seikoista ensimmäisen osalta on syytä huomauttaa, että kyse on asetusta koskevasta ”ehdotuksesta”, joka ei voi muuttaa kantajan tilannetta, koska se on valmistelevalle toimille, joka ei vielä ole lopullinen. Vaikka katsottaisiinkin, että asetusta lopullisessa muodossaan, eli asetusta N:o 1263/99, on pidettävä merkityksellisenä seikkana, kyse ei ole kuitenkaan uudesta ja olennaisesta seikasta.
- 59 Tämä asetus ei näet muuta millään tavalla kantajan tilannetta. Erityisesti asetuksen N:o 1263/99 5 artiklassa, joka vastaa asetusehdotuksen 6 artiklaa, johon

kantaja etenkin on vedonnut, ja sen 1 kohdassa säädetään ainoastaan, että ennen 1.1.1994 jätettyihin tukihakemuksiin sovelletaan edelleen asetusta N:o 4028/86 ja toista, asian kannalta merkityksetöntä asetusta. Kantajan taloudellista tukea koskevaa hakemusta oli kuitenkin jo arvioitu ja komissio oli hylännyt sen lopullisesti asetuksen N:o 4028/86 säännösten perusteella. Näin ollen se, että tätä asetusta sovelletaan edelleen, ei ole omiaan vaikuttamaan kantajan tilanteeseen.

- 60 Myöskään asetuksen N:o 1263/99 5 artiklan 2 kohta ei ole omiaan vaikuttamaan kantajan tilanteeseen, koska tämä säännös koskee ainoastaan niitä määriä, jotka komissio on jo sitonut myöntämäänsä taloudellisenä tukena komission asetuksen N:o 4028/86 mukaisesti. Komissio ei ollut kuitenkaan sitonut mitään määrää kantajan hyväksi tämän vaatimana tukena.
- 61 Toiseksi tätä asiaa koskevien ”uusien tuomioiden” ja etenkin edellä mainitussa asiassa *Le Canne* vastaan annetun tuomion osalta kantaja väittää tästä oikeuskäytännöstä ilmenevän, että kieltäytyminen, joka perustuu käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen väitettyyn riittämättömyyteen, ei voi tarkoittaa sitä, että vaadittu tuki on eväty lopullisesti ja peruuttamattomasti. Kantaja perustelee tätä väitettä esittämällä, että jos komissio voi vähentää jälkepäin aikaisemmin myöntämäänsä tukea, tämän perusteella tehtävän vastaakohtaispäätelmän mukaan komissio voi myös myöntää sellaisen taloudellisen tuen, jonka myöntämisestä se on jo kerran kieltäytynyt.
- 62 Ilman, että olisi tarpeen ratkaista sitä, mikä merkitys kantajan tästä oikeuskäytännöstä tekemälle johtopäätökselle olisi annettava, riittää kun todetaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antama tuomio, jossa arvioidaan oikeudellisesti sellaisia seikkoja, jotka voitaisiin mahdollisesti luokitella uusiksi, ei missään tapauksessa voi olla itsessään uusi seikka (asia C-403/85 Rev, Ferrandi

v. komissio, tuomio 19.3.1991, Kok. 1991, s. I-1215, 13 kohta ja edellä mainitussa asiassa Chauvin v. komissio annettu määräys, määräyksen 45 kohta).

- 63 Kyseisen hankkeen rahoittamiseen tarkoitettujen talousarviomäärärahojen käytettävissä olemisesta on kolmanneksi syytä huomauttaa, että kantajan mukaan edellä mainitussa asiassa Industrias Pesqueras Campos ym. vastaan komissio annetusta tuomiosta ilmenee, että komissio on ryhtynyt perimään takaisin määriä, jotka on myönnetty taloudellisena tukena, sen saman ajanjakson aikana, jona riidanalaista taloudellista tukea koskeva hakemus tehtiin. Komission takaisin perimien määrien ansiosta kantajan hankkeen rahoittamiseen oli jälleen käytettävissä olevia talousarviomäärärahoja.
- 64 Tältä osin komissio on suullisessa käsittelyssä huomauttanut, että se on yrittänyt periä takaisin edellä mainitussa asiassa Industrias Pesqueras Campos ym. vastaan komissio annetussa tuomioissa mainittuja määriä, mutta että todellisuudessa takaisin saatu määrä on erityisesti kyseisten yritysten taloudellisen tilanteen vuoksi jäänyt erittäin vähäiseksi.
- 65 On syytä todeta, että vaikka komissio olisikin onnistunut perimään takaisin kaikki kyseessä olevat määrät, tämän perusteella ei voida kuitenkaan katsoa, että kyseessä on sellainen uusi ja olennainen seikka, jonka perusteella komissiolla olisi velvollisuus tarkastella uudestaan 8.12.1991 tekemänsä päätöstä.
- 66 Kuten komissio on vastauksenaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen selvittänyt, varainhoitoasetuksen 7 artiklan 7 alakohdasta ilmenee, että yhteisön tukea saavien edunsaajien palauttamista ennakoista saadut tulot voidaan käyttää uudelleen siitä budjettikohdasta, josta alkuperäinen meno suoritettiin, ainoastaan, jos komissio tekee tämän osalta nimenomaisen päätöksen. Komission mukaan tällaista päätöstä ei takaisin perittyjen määrien osalta ole esillä olevassa asiassa kuitenkaan tehty.

- 67 Lisäksi on todettava, kuten komissiokin on perustellusti suullisessa käsittelyssä väittänyt, että vaikka tällainen päätös olisikin tehty siten, että takaisin perityt määrät olisivat olleet käytettävissä uudestaan alkuperäisestä budjettikohdasta, näitä määriä ei olisi voitu kuitenkaan käyttää sellaisten kantajan hankkeen kaltaisten hankkeiden rahoittamiseen, joiden osalta tuen epäämistä koskeva lopullinen päätös oli tehty edellisen talousarviovuoden kuluessa.
- 68 EY:n perustamissopimukseen (EY:n perustamissopimuksen 199, 202 ja 203 artikla, joista on tullut EY 268, EY 271 ja EY 272 artikla) ja varainhoitoasetukseen (6 artikla) sisältyvän talousarviota koskevan vuotuisuusperiaatteen mukaisesti jonkin varainhoitovuoden aikana takaisin perittyjä määriä ei voida enää käyttää sellaisen aikaisemman varainhoitovuoden osalta, joka on jo päätynyt. Näin ollen niitä edellä mainitussa asiassa Industrias Pesqueras Campos ym. vastaan komissio annetussa tuomiossa mainittuja määriä, jotka oli mahdollisesti peritty takaisin vuoden 1994 aikana — jona vuonna komissio teki edellä mainitun tuomion kohteena olleet päätökset — tai tätä seuraavan vuoden aikana, ei voitu enää käyttää varainhoitovuoden 1991 osalta sellaisten investointihankkeiden rahoittamiseen, joiden osalta kantaja oli esittänyt taloudellista tukea koskevan hakemuksen.
- 69 Näin ollen se, että määrät on mahdollisesti peritty takaisin vuoden 1994 aikana tai tätä seuraavan vuoden aikana ja käytetty uudestaan uusien kalastusalusten investointihankkeiden rahoittamista koskevista budjettikoodista, ei asiaa uudelleen tarkasteltaessa voi muuttaa sitä, miten komissio on vuonna 1991 arvioinut kantajan taloudellista tukea koskevaa hakemusta.
- 70 Tästä seuraa, että kantaja ei ole osoittanut, että asiassa olisi ilmennyt sellaisia uusia ja olennaisia seikkoja, joiden vuoksi komission olisi pitänyt tarkastella uudelleen 8.12.1991 tehtyä päätöstä, jolla kantajan vuonna 1989 tekemä taloudellista tukea koskeva hakemus hylättiin lopullisesti.

71 Näin ollen kumoamisvaatimukset on jätettävä tutkimatta.

Vahingonkorvausvaatimusten tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 72 Komissio huomauttaa, että kantaja pyrkii vahingonkorvausvaatimuksillaan saamaan korvaukseksi sen saman määrän viivästyskorkoineen, jonka se olisi saanut, jos komissio olisi hyväksynyt sen taloudellista tukea koskevan hakemuksen. Komissio toteaa lisäksi, että vahingonkorvausvaatimukset nojautuvat samoihin lainvastaisuutta koskeviin kanneperusteisiin, jotka on esitetty myös kumoamisvaatimusten osalta. Komissio arvioi näin ollen, että vahingonkorvausvaatimuksia ei voida pitää itsenäisinä. Tästä seuraa, että koska kumoamisvaatimukset on jätettävä tutkimatta, näin on meneteltävä myös vahingonkorvausvaatimusten osalta.
- 73 Vahingonkorvausvaatimusten tutkittavaksi ottamisen osalta kantajat toteavat, että EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan (joista on tullut EY 235 ja EY 288 artikla) mukainen vahingonkorvauskanne on itsenäinen kanne, jolla on oma tehtävänsä kannetyyppien joukossa ja jonka nostamisen edellytykset määräytyvät sen erityisen tarkoituksensa perusteella (asia 4/69, Lütticke v. komissio, tuomio 28.4.1971, Kok. 1971, s. 325, 6 kohta), ja se eroaa kumoamiskanteesta siinä, että sillä pyritään tietyn toimenpiteen poistamisen asemesta korvauksen saamiseen vahingosta, jonka toimielin on aiheuttanut tehtäviään suorittaessaan (asia 5/71, Zuckerfabrik Schöppenstedt v. neuvosto, tuomio 2.12.1971, Kok. 1971, s. 975, 3 kohta; Kok. Ep. I, s. 609).

- 74 Pääasian osalta kantaja katsoo, että komissio on evännyt haetun taloudellisen tuen ainoastaan sillä perusteella, että ”käytettävissä olevat talous-arviomäärärahat ovat riittämättömät”. Koska komissio on myöhemmin saanut riittävästi varoja sen perusteella, että vuosien 1990 ja 1991 aikana myönnettyjä tukia on maksettu takaisin, kantajan oikeutta yhteisön taloudelliseen tukeen on pidettävä ilmeisenä. Se, että komissio ei korjannut kohtuullisessa määräajassa kantajan taloudellista tukea koskevan hakemuksen osalta tekemäänsä virhettä, merkitsee sitä, että komissio syyllistyi sellaiseen lainvastaisuuteen, joka synnyttää yhteisön vastuun.
- 75 Kantaja katsoo, että sen vaatima vahingonkorvaus on kaksiosainen. Se vaatii siltä evätyn taloudellisen tuen määrää eli 216 886 200 ESP. Lisäksi se vaatii tätä määrää vastaavien viivästyskorkojen suorittamista, ja nämä viivästyskorot olisi oikeuskäytännössä samankaltaisten tapausten osalta vahvistetut kriteerit huomioon ottaen laskettava Txori-Berri vesillelaskupäivästä 12.3.1992 lukien, siihen päivään saakka, jona tuki todellisuudessa maksetaan, siten, että koron suuruus on 8 prosenttia vuotta kohden (ks. asia C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990, Kok. 1990, s. I-2477, 32 kohta ja yhdistetyt asiat C-104/89 ja C-37/90, Mulder ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 19.5.1992, Kok. 1992, s. I-3061, 35 kohta).

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 76 On syytä huomauttaa, että jos asianosainen voi nostaa vahingonkorvauskanteen ilman, että hän on velvollinen minkään säännöksen tai määräyksen perusteella vaatimaan vahinkoa aiheuttaneen lainvastaisen toimenpiteen kumoamista, kantaja ei kuitenkaan voi tällä keinolla kiertää samaa lainvastaisuutta ja samaa rahallista vaatimusta tarkoittavan vaatimuksen tutkimatta jättämistä (ks. asia 543/79, Birke v. komissio ja neuvosto, tuomio 12.11.1981, Kok. 1981, s. 2669, 28 kohta; asia 799/79, Bruckner v. komissio ja neuvosto, tuomio 12.11.1981, Kok. 1981, s. 2697, 19 kohta ja edellä mainittu asia Pevasa ja Inpesca v. komissio, määräys 26.10.1995, 27 kohta).

- 77 Esillä olevassa asiassa vaatimuksilla, joilla on väitetty pyrittävän vahingonkorvauksen saamiseen, pyritään nimenomaisesti saamaan korvaukseksi sama määrä viivästyskorkoineen, joka kantajalle olisi maksettu yhteisön tukena, jos komissio olisi hyväksynyt kantajan tätä koskevan hakemuksen, ja ne nojautuvat samoihin lainvastaisuutta koskeviin kanneperusteisiin, jotka on esitetty kumoamisvaatimusten osalta. Näin ollen on ilmeistä, että vahingonkorvausvaatimuksilla pyritään kiertämään perustamissopimuksen 173 artiklassa kanteen nostamiselle määrätty määräaika ja että ne ovat näin ollen EY:n perustamissopimuksen 178 artiklassa vahvistetun menettelyn väärinkäyttöä.
- 78 Tästä seuraa, että vahingonkorvausvaatimukset on jätettävä tutkimatta.
- 79 Edellä esitetyn perusteella kanne on jätettävä tutkimatta kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 80 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 81 Koska vastaaja on sitä vaatinut, kantaja on näin ollen veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Kantajan 21.7.1999 esittämät ”lisähuomautukset” jätetään tutkimatta.
- 2) Kanne jätetään tutkimatta.
- 3) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Pirrung

Potocki

Meij

Julistettiin Luxemburgissa 7 päivänä helmikuuta 2001.

H. Jung

kirjaaja

A. W. H. Meij

toisen jaoston puheenjohtaja